

TRANSILVANIA.

Foi'a Asociatiunei transilvane pentru literatur'a romana
si cultur'a poporului romanu.

Nr. 4.

Brasovu 15. Februarie 1875.

Anul VIII.

S u m a r i u : Insemnatatea literatur'e romane tradițiunali. (Urmare). — Fragmente de la istoria regimentului alu II lea rom. granitariu transilvanu. (Five). — Acte prealabili si memorandulu dela Blasiu 1872. — Starea actuale a diaristicei la națiunea daco-romana. — Publicarea banilor incursi. — Bibliografia.

Insemnatatea literatur'e romane tradițiunali.

(Urmare.)

III. Se trecemu fugitivu si se ilustramu cu căteva exemple si partea materiale a literatur'e noastre tradiționali.

Aici contingentulu celu mai mare n'ilu dau legendele mitice (povestile) si naratiunile epice. Amendoue, legendele că si naratiunile, pertracta aceeasi materia omogena; numai cătă in legend'a mitica materia remase mai intactu in form'a sa stravechia tradiționale, precandu acea in naratiunea epica capetă o prelucrare istorica si fù legata de anumitu tempu, locu, numene, scene si cercustari multu pucinu faptice. Cu alte cuvinte, dupa cumu se respica fratrii Grimm, „legend'a e mai poetică, naratiunea mai istorică; ceea consiste mai că numai in sene insasi, in nascut'a sa flôre si perfectiune; éra naratiunea epica, de o mai pucina varietate a colorei, are inca acea peculiaritate, că e legata de unu ce cunoscetu si sciutu, de unu locu ori unu nume asecuratu prin istoria*.) Care e inse acea materia omogena? „Suntu remasitiele unei credintie, ce se urca pana in templu celu mai stravechiu,” ne respunde Guilielmu Grimm, care credintia cuprinde si respica in icone lucrurile suprasemtuali; acele remasitie mitice sémena bucatiileloru unei gume sfermate, ce diacu resipite pe pamentulu coperitul de érba si de flori, si numai de ochiulu mai ageru cautoriu se descoperu**.). Scurtu: dein legendele mitice ne resuna ultimele ecuri ale mitologiei religiunarie stravechie, in fundamente intogmai comuni toturoru națiunilor europene de viața ariaca, precum si intre limbele loru descoperim o afinitate si apropiare mai mare au mai mica.

Impregiurarea acestei afinitati batetórie la ochi a legendelor mitice in punctele loru esintiali la tóte popórele indoeuropene — una afinitate, carea in afinitatea limbelorloru are cea mai corespundietória analogia, — aduse pe eruditii la aceea conclusiune,

*) Iac. und Wilh. Grimm Deutsche Sagen, Berlin 1821; I. incepitulu prefatiei.

**) Iac. und Wilh. Grimm Kinder-und Hausmährchen, Götting. 1821; III. pg. 409.

Abonamentulu se face numai pe cate 1 anu intregu. Se abonéia la Comitetulu asociatiunei in Sibiu, seu prin posta seu prin domnii colectori.

că léganulu fondului legendelor mitice dein vorba, e de a se cercá in Asi'a, partea de pamentu, ce impoporà si Europ'a nostra. Numai catu de intrebamu, că cumu si candu migrà si se respondí acelu fondu de mituri la diferitele nationalitati idoeuropene? respunsurile reesu forte diverginti.

Unii, cu Teod. Benfey in frunte, ne respundu, că povestile fure dintr'u inceputu proprietatea eschisiva a Indiloru seu Indianiloru, dela cari prin mediulocirea Persiloru si Arabiloru islamiti s'aru fi propagatu, antaiu pre cale orale, dupa acea si literaria, in Europ'a crestina camu dela secl. X., celu multu alu VII. incependum. Altii inse cu Felice Liebrecht aréta, că unu mitu indianu era amu in secl. V.—VI. inainte de Crestu localisatu in Macedonia; deci trebuí se esiste si in antecitatea cărunta comerciul intre Indi'a si partile apusene, mediulocita prin Feniciani si altii, cumu indigeta si caletoriele regelui Salomone la Ofiru*), relatate in S. Scriptura**). Era sanscritistulu A. Weber e de opiniune, că expedițiunile lui Alessandru-celu-mare punendu pe Greci in comerciu directu cu Indi'a, in urmarea acestei, feliurite naratiuni, fabule, legende, mituri si alte asemenei materie strabatnra in Indi'a, si vice-versa din Indi'a migrara cătra apusu; inse asia, că inainte de Crestu torintele europeanu pare a fi fostu mai potericu; dupa Crestu decontra, celu indianu. Dara parerea mai generale si dora cea mai intemeiată e, că legendele mitice in fondulu loru inca suntu de a se consideră că un'a dein acele posesiuni spirituale ale națiunilor ariace, pre carea fia-care dein ele la emigrarea sa dein Asi'a o luă cu sene si o straplanta, intogmai că limb'a, in nou'a sa patria européana.

Altu-cumu intielesulu primitivu alu acestoru mituri si legende mitice asisdere nu e altulu, decat intipuitiunea si asia-dicundu sensificarea fenomenelor atmosferice si solari in natura; sensificarea luptei intre lumina si intunerecu, intre di si nopte, intre véra si iérna; sensificarea contrastului intre poterile externe ale naturei, cele ce adesu se manifesta in modu asia de infioratoriu, si intre poterile ei interne;

*) Teod. Benfey Orient und Occid. in ihren gegenseitig. Beziehung., Götting. 1870, curs. anuale III. pg. 170.

**) III. Reg. 9, 28.

intr'ascunsu operatòrie; éra in respectu morale de multe-ori sensificarea contrastului intre forta bruta si intre indemanataea, fineti'a si agilitatea astuta*).

Omulu primitivu vediendu adeca pe pamentu in giurulu seu inversiunata lupta pentru esistintia, lupta deintre sene a animaleloru, lucruriloru si elementelor: fenomenele de pre firmamentu, ambletulu crucisiu si curmedisiu alu nuoriloru tempestosi, ventulu si vijeli'a, tunetulu si fulgerulu scl., le crediù a fi asisidere numai manifestatiunea luptei deintre nescari fintie nevediute, parte bune, parte rele. Pre aste fintie la inceputu, intru marginit'a sa intielegintia si abstractiune, si-le inchipuiá a fi totu animale ca cele pamentene, si totu ómeni ca elu insusi; dara incetu pre incetu fantasi'a si poterea lui intielesuale. ce se desvoltá mereu, preface acele fintie intipuite in ómeni mai poternici decàtu acesti de pre pamentu, adeca in eroi, pre cari apoi cu tempu impresorandu-i dein ce in ce mai multu cu unu nimbu supranatural, pe urma ii straformà in diei; adeveratu că in diei supusi nu la pucine debilitati umane. cu tòte aceste pre astu gradu intrà ea in credint'a religiunaria a omenimei o dose buna de elementu morale**). Astu modu se nascura miturile si mitologia. Inse — ce curioasa cerculare seu rotatiune a istoriei genului umanu chiaru si pre acestu terimu! Precum dein animale si ómeni se fecese eroi, dupa acea diei, asia vice-versa propasirea intelectuale continuata a omenimei amestecà dieitatile mitologice si referintiele loru dein ce in ce mai multu cu referintiele vietiei omenesci, pastrandu totusi inca multe parti miraculóse; si pre acestu gradu se gasescu legendele noastre mitice seu povestile. Pe urma tempurile vechie indosinduse totu mai multu in memori'a poporului, geniulu lui istorificà legendele mitologice seu povestile, le strapuse in epoce mai noue, si despoiandu-le de elementulu miraculosu, le adaptà scenelor dein acele epoce; va se dica: geniulu poporului fece dein povesti cu tempu naratiuni epice, epopea poporale.

Astu modu, dupa cele premise, de sene se explică legendele mitice rom. cu „Ilén'a Cosantén'a dein cositie rosa ii canta”; cea ce nu e alt'a, decàtu intiputiunea primaverei inflorite; mai incolo legend'a cu vergur'a de minune frumósa, ce devine ascunsa sub pamentu la pitici***) că Persefone la Greci si Romani in tartaru, si érasi cu vergur'a, carea nase copili cu perulu de auru, sub cari personificari e de a se intielege, că frumoset'a naturei iérn'a dispars, se baga asia dicându in fundulu pamentului, éra dupa acea ni se renasce, ne lucesce de nou fru-

*) Astutu corespunde la barbarismulu ungurescu viclénu in cartile vechi hitlénu (hiteten) si la barbarismulu turcescu si retu. Red.

**) F. L. W. Schwartz Ursprung der Mythologie dargelegt an griechischer und deutscher Sage, Berlin 1860; in prefacia.

***) Arth. u. Alb. Schott Walachische Märchen, Stuttgart und Tübingen; pag. 318.

mosulu si aurulu sóre de primavéra. Astu modu vinu de a se interpretá gigantii seu uriasii, cari in cert'a loru restórnă déluri, că Titanii dein mitologi'a greco-latina, si cu un'a singura lovitura ciunta muntele Retediatu dein tiér'a Hatiegului, ce si-are parechia si tisu in Montserrat, v. s. d. muntele rete diatu dein Cataloni'a Ispaniei; mai departe gigantele cu unu ochiu in frunte, care in neospatalitatea sa frige si manca pre ómenii reslatiti si retaciti la densu, intogmai ca Polifemu dein Odissea lui Homeru si dein Eneid'a lui Vergiliu*), — s. a. s. a., dein ale carorù amenuntimai ai poté reconstrui mai intréga mitologi'a strabuniloru nostri romani.

Aflarea intielesului legendelor mitice si alu mitologiei nu e meritulu eschisivu alu tempului nostru. Cu una asemene splicare a mitologiei si mituriloru se ocupá amù Elenii celi vechi, deintre cari ja in secl. IV. inainte de Chr. Metrodoru dein Lampsacu, dupa marturirea lui Hesychiu, dicea, că regele Agamemnon e de a se intielege despre eteru seu aeru. Teoriele loru esplicative erá: parte etica, dupa carea p. e. Atene insemná predint'a, Ares neprudint'a; parte fisica, respective simbolica seu alegorica; parte in fine istorica seu euhemeristica, amesuratu carei dieii mitologiei nu sunt alt'a, decàtu nisice regi, filosofi, eroi, barbati destinti, carorù dupa mórtile lise dederu onori divine. Teori'a ultima se aplecă de cáttra unii in tempulu mai nou si la une sectiuni dein Biblia; éra altii voira a aflá in mitologia personificate: fisic'a, alchimi'a, filosof'i'a, geografi'a, naegatiunea, electricitatea si cátte tòte**).

Adi in privint'a explicarei mituriloru se sustienu camu doue teorie ja aieptate: teori'a solare si cea atmosferica, despre a carorù diferintia se audim cu cumu se respica renumitulu filologu Masimilianu Müller. „Teori'a solare, dice densu, se uită dupa regulariile revolutiuni cotidiane in ceriu si pre pamentu, că dupa materialulu, dein care se tiesu pandi'a vergata a mitologiei religiose a Ariaciloru, numai ici colea invoindu-se a admite cátte o batetura dein iconele mai fortate ale orcanului, fulgerului, tunetului; cea-alalta, teori'a meteorica, considera nuorii si vijeliele si alte, asia graindu sfortiose fenomene naturali că pre acele, cari le produc impresiunile cele mai adunci si mai durabili in animile acelora oserbatori vechi, cari cumu amu dice, nu se mai mira de miscarile ordinarie ale corpurielor ceresci, ci numai in orcanulu cumplitu, in cutremurulu de pamentu si in focu potu observá presint'a dieitatei***“.) Aceste suntu cele doue teorie; adeverulu inse va stá si aici, că mai pretotindenea, in mediuloculu de auru, seu mai dreptu graindu, in amendoue teoriele impreunate).

Ce se dicemu apoi de insemnatatea legendelor

*) Vergiliu Mar. Eneid. VI.

**) Greg. Krek, o. c. pag. 263.

***) M. Müller Vorlesungen üb. die Wissenschaft der Sprache, t. II. pg. 477.

mitice? Ce alt'a, decatua cea ce afirmă Schiller, că „in povesti si istorie cavaleresci diace unu materialu pentru totu ce e mare si frumosu?“ O semtira ast'a poeti mari, că Sofocle, a carui „Antigone“, că Shakespeare, a carui „Romeo si Iuli'a“, „Comerçantele de Veneti'a“ si alte piese clasice mai multe, că se nu dicemu tóte, suntu scóse dein sorgintele admirabile alu acestoru mituri, legende mitice si naratiuni epice, cum o documentara mai multi erudit'i dein dilele nóstre.*). Ci densele posiedu si o alta lature, inca mai insemnata si interesante. Ele, că si limb'a, că si datinile si cele-alalte parti ale literaturei nóstre tradițiunali, suntu in stare de a intregi au intarí cea ce scientia pre alte cali va fi statoritu despre varie rapórté sociali si de dreptu, ce voru fi esistatu la mosi de stramosii nostrii: despre ideile loru in privint'a justitiei si nejustitei, despre relatiunea intra barbatu si femeia, intre parinti si copili, despre insemnatatea juridica a ospitalitatei, a fertatiloru-de-cruce, si despre alte fasi ale vietiei de dreptu dein vechime. Ba chiaru si in respectu limbisticu ele pastrara remasitie pré interesanti; p. e. „gratia capului meu“, „pasere maestra“ si alte multe vorbe si diceri bune romanesci se conservara numai in legendele si naratiunile cestiunate.

Asia este: legendele mitice si naratiunile epice poporali suntu fórte momentóse pentru nu pucine puncte dein trecutulu mai vechiu alu gintei daco-romane. Pentru că de si, cumu afirmaramu, povestile nóstre in fondul loru se gasescu parte si la slavi, germani si cele-alalte popóre indo-europene, ele inse si la noi si la eli capetara in decursulu secliloru o peculiare desvoltatiune si forma, unu peculiare coloritu natiunale, li-se intipari timbrulu ideiloru, cu getelor, semtirilor si templamentelor natiunei respective. Cu unu cuventu: mitologi'a daco-romana difere de a slaviloru, de a germaniloru, si asia mai departe; ea radima si se aprobia de cea greco-latina; si de se si afla ce e dreptu, in respectulu acest'a unele puncte de atingere intre noi si alesu slavii meridionali, totu ce dein acelle puncte nu se va fi aflandu si la celi septentrionali, va poté si mai totu-déun'a privitu că impromutatu dela noi romanii.

IV. Asemene momentositate posiedu si proverbie, credintiele desierte, descantaturele si similiturele.

Proverbiele concentrandu unu lucru generala si abstrasu intr'unulu particulariu si concretu, prin ast'a vorbescu o limba de toti intiéesa, si au radecin'a loru mai multu in semtiementu, in anima. Insusirile aceste le desclineșcu de asia numiti gnomi seu sentintie, dicale sentintiose, ce suntu productulu mintiei calculatórie. In aceste frasi, scurte, indesate

*) K. Simrok Die Quellen des Shakespeare in Növellen, Märchen und Sagen, mit sagengeschichtlichen Nachweisungen, Bonn 1870; I. 2. pg. 213. R. Genée Shakespeare, sein Leben und seine Werke, Wildburgshausen 1872; pg. 273 G. Gervinus Shakespeare, Leipzig 1862; I. 3. pg. 291; si altii.

si apesate, in proverbie, se desémna de multe ori cu una pregnantia uimitória caracterulu cutaruí poporu, datinile si moraurile lui dein cutare epoca, privintiele ce le are despre dieitate, omenime si natura, si in generale despre lume si viétia; cea ce cu atatu e mai momentosu, cu catu stilulu loru lapidariu le padí in decursulu tempuriloru de strafomari esintiali. Sté aici unu singuru singurelu exemplu de proverbie romane dein tempulu mai nou. Disolutiunea lucruriloru sub fanarioti in România traseșe dupa sene si debilitarea legaturei matrimoniali cu sciutele dese, astadi, charu ceriului! mai restrinse, despartiri de casatoria; spiritulu poporului caracterisà numai decatul epoc'a cestiunata dein acésta lature sociale cu proverbiulu, usitatu numai deincolo de Carpati: „Domineca la cununia, luni la metropolia.“

V. Apoi ce se mai lungim vorb'a despre credintiele desierte cu Elele, cu Ursitele, cu Martiòle seu Marti-sé'a, cu caii lui San-Tóderu, cu profetiele de maritisu in nótpea craciunului si anului nou, si cu celu-alaltu nuoru de creditie poporali? Ce se mai dicemu despre formulele de descantare si bosconire, si despre alte relicue de idei si privintie poetice, pre cari una generatiune preistorica le avea despre natura? E invederatu, că prim'a loru urdire e de a se punе inderetu intr'unu tempu, candu omulu se semtiá si scia inca cu totulu dependinte dela manifestatiunile naturei, si poterea liberei lui vointie subiective nu reusise inca a se afirmá. Candu p. e. tieranulu romanu si adi crede, că fulgerulu se asvérle din ceriu dupa spiritulu celu necuratu, carele jóca in giurulu omului, si pre omu numai atunci lumenesc, déca diabolulu apuca a se ascunde in omu: e invederatu, că aici avemu de a face cu credint'a stravechia, primitiva, dupa carea tempestatea se considerá că un'a lupta intre dieii luminei si intre demonii celi rei ai intunerecului.

VI. Totu asia sta lucrulu si cu similiturele*). Ele asisidere suntu de nu pucina insemnatate, alesu pentru mitologi'a daco-romana. Remasitiele si urmele mitologice in ele nu suntu rare. Pentru exemplu e invederatu, că daco-romanulu personifica diore, chiaru că la celi vechi Auror'a, candu similesce, că

Ilén'a
Cosantén'a
Brâulu si-a incinsu,
Portile-a deschisu,
Chiaile si-a perduțu;
Lun'a le-a vedițu,
Dar' nu le-a luatu,
Ci sórele le-a apucatú;

cu alte cuvinte: Auror'a premerge sórelui, deschide portile sórelui si dilei; si-inceinge brâulu, va se dica

*) Vulgo cimilitura seu ciu militura; dela lat. similis-e?

rosietă incantătoare a diorilor; și pierde chiaile, adeca rō'o, pre carea luna o lasă în pace, sărele însă o ia, o topesce.

(Va urmă.)

Fragmente din istoria regimentului alu II-lea romanescu granitariu transilvanu.

(Fine.)

Alu treilea casu. Soldatulu gregariu Ioanu Moca totu dein a 14-ea compania, nascutu in Datesiu (com. Turdei), la fiorosulu assaltu dela Casa Pasquali luă trei glōntie in peptu; atunci isi desfacu peptulu, aretă cameradiloru sei ranele sale strigandu: Se traiésca imperatulu! Sunt mandru că am luatu acestea rane pentru elu; că-ci noi invingemu, si eu inca m'am batutu alatură cu voi.“ Ultimele sale cuvinte fusera: „Nu mai pociu lupta; singur'a mea dorere este acésta!“ Dicându acestea, cadiu mortu. (Vedi atestatulu capitanului C. Klein, Annex'a Nr. 14.)

Mai are acestu heroismu, acestu sublime respectu către juramentu sub drapellu, vreo trebuintia de comentariu?

Inflacaratulu patriotismu alu poporului italianu, mandri sa nationale, cultur'a sa superiore, aspiratiunea secularia de a pervenî la independentia si la unitatea politica a Italiei, energi'a si perseveranti'a cu care natiunea mergea cătra scopulu acesta, sunt totu atâtea calitati ale italienilor, cunoscute in Europ'a; ele insă au fostu si totu atâtea arme vigoröse, cu care poporulu italianu combatea dominatiunea austriaca, nu numai in Itali'a superiore (Lombardo-Veneti'a) suspusa inmediatu Austriei, ci si in celealte provincii supuse dominatiunei vreunui archiduce austriacu, său altui suveranu consangénu, ori confederat cu Austr'a. De aici se judece ori-cine poterea de resistentia ce avea se intempeste trupele austriace in Itali'a, mai virtosu dela 1848 incóce. Natiunea intréga cu puçine exceptiuni, era conspirata in contra regimului, fără că se mai fia vorba de formalitati, de secrete de a le conspiratoriloru, ci se scia puru si simplu, că cine este italianu nascutu, trebuie se fia inemicu alu austriaciloru, că si alu burboniloru. Inchiaierile de pace era in adeveru numai armistitiuri subscrise prin forț'a impreguiariloru, éra nu că se fia observeate, că-ci poporulu nu volia se scia de nici-o pace. Urmarea fu, că trupele asediate in garnisone trebuea se stea gata di si nōpte de a trage arm'a că si in campania, la totu momentulu, spre a se apara. Mai virtosu oficiarii era supusi la pericule permanente. Pâna si in locurile publice, in teatru, pe piatile de exercitiu, inca si in unele beserice se aruncă p'ntre densii petarde si bombe orsiniane. In mai multe cetati era vai de acelui italianu, care ar fi cutediatu a se insoci cu austriaci fără permisiune prealabile, si asia numai cu scopu de a se initia in secretele armatei si ale regimului. Chiaru preotii si episcopii carii stă in prepusu că se au bine cu austriacii, său că sunt incredintii regimului, era veduti forte reu, urgisiti si persecutati. In armata italiana se dă medalii commemorative anume la cei carii au partecipat la bataliile avute pentru indepen-

denti'a si unitatea Italiei*); se imparță scrise, poesi, cancele, prin care ostasii era provocati si incuragiați ași sacrificia viaț'a pentru sublimele scopu nationale. (Vedi intre alte multe Annex'a Nr. 15).

Etă cu ce inemici avea a face trupele austriace, prin urmare si regimetele imperatesci scose dein Transilvania si translocate in Itali'a. Tocmai pentru aceea insă cu atât mai mare pretiu trebuie se aiba in ochii nostrii virtutile militari a le aceloru ostasi transilvani, carii fără se se pună inaintea loru că de tienta liberarea patriei si libertatea națiunei, se batu heroicesce pentru cuvantul simplu, că au juratul se se bata ori unde si vedu drapelul loru.

Marele principatu alu Transilvaniei, asia precum este elu trunchiatu de patru districte incorporate in an. 1861 la Ungaria, dein populatiunea sa de $2\frac{1}{10}$ milioane suflete concurge la intregirea armatei imperiale de linia cu siepte (7) regimete de pedestre, 2 batalione de venatori, 2 regimete de calarime (husari); preste acesta se mai recruteda dein Transilvania căte unu numeru anumitu de fetiori inca si la regimentulu 8-lea de artilleria, la corpulu de gendarmi si la institutulu prasirei de cai (eparii, stave, erghelii). Milita' territoriala (Honvéd, Landwehr) infiintata si pentru Transilvania de trei ani incóce, inca se afla in ajunulu formatiunei sale in doue brigade.

Dein acestu conspectu scurtu se poate cunoșce, că junimea transilvana are ocasiuni destule spre a imbraçiosia statulu militariu si a se perfectiona in artea acesta, intocmai că si junimea celoru-lalte provincii ale Monarchiei, si déca vreti, că junimea dein totale staturile Europei. Exemplile antecessoriloru inca le are de inaintea sa. Curagiul firescu nu poate se lipsescă la nici unulu, sub pedepsa de ași perde dreptulu la numele de romanu. Sciu cu totii, că celu care se teme de morțe, va mori de frica. De alta parte érasi ne este cunoscutu la toti, că in armata imperiale in dilele noastre sunt vacante celu puçinu pentru diece mii de oficiari subalterni si pâna la capitani, éra lipsa de suboficiari (sergent-majori, sergenti, corporali) inca este destul de simtita; prin urmare pentru teneri caroru le place activitatea si nobilea arte a armelor, sunt deschise carierele de inaintare. Scole bune militarie sunt chiaru si in sinulu fia-carui regimentu. Tractarea de astazi differe forte multu

*) Medalia commemorativa delle guerre combattute per l'indipendenza e l'unità d'Italia nel 1848, 1849, 1859, 1860—1. Instituita con. reg. Decreto in data 4 Marzo 1865.

*) Pâna inainte cu câteva ani in armata austriaca se numera 62 regimete infant. Pe langa alte reforme, dein care unele radicali, cu statulu regimenterelor s'au schimbatu si numerulu loru, care astazi este de 80. Regimetele de pedestre care esu dein Transilvania sunt cu numele ce portă si după numerulu loru acestea: Imperatulu Alexandru Nr. 2. Marele duce de Mecklenburg-Strelitz, (mai inainte Culoz, vechiu) Nr. 31. Marele duce de Baden (Nasaudu) Nr. 50. Archiducele Carolu Ferdinandu (vechiu) Nr. 51. Regele de Bavaria Nr. 62. Regele Olandei (Bis-tritia) Nr. 63. Sachsen-Weimar (Deva) Nr. 64. Regimete cal sunt 41; de husari, dein Transilvania sunt M. principe Nicolae Nr. 23 et comite Crenneville Nr. 28. Batalione de venatori 30.

de cea vechia. Disciplin'a e severa cumu trebue se fia, dura individii brutalii scadu la numeru pe anu ce merge, éra cei carii iti insultá nationalitatea si injurá cu „verfluchter Walach,” au disparutu mai de totu; insulte că cea dela Aradu coprinsa in expressiunea „schlechtes Material” esita dein gur'a unui veneticu, inca au ajunsu a se numera intre raritati. Oficiari straini, veniti in armata austriaca dein mai multe tieri europene, éra mai virtosu dein Germania cu mille, carii trecea pe de inaintea fililoru patriei, s'au inpuçinat. Fia-care oficiariu este obligatu prin lege a invetia bine limb'a regimentului, séu a se duce dela acela. Omenii dein regiunile superiori si supreme ale armatei au venit la cunoșintia, că fusese una dein errorile capitali, pre candu nationalitatea soldatului era ignorata, limb'a lui nationale despreciuta, datinile sale religiose si nationali batjocurite cu tendentia de a substitui loru pe altele. Astazi barbatii cei mai intielepti vedu si pricepu, că pentru ajungerea scopului este forte necessariu, că pe langa ce te provoci la juramentulu soldatului, la onórea stégului, se faci totu-odata apellu la simtiulu si ambitiunea lui nationale, la exemplele luate dein sinulu poporului, alu carui filiu este elu; că-ci intr'o armata poliglotta numai asia se pote destepta si nutri adeverata rivalitate nobile, éra nici-decumu defaimandu pe cete unu poporu, natiune, gente, si inaltiandu pe alt'a, nici favorandu mai multu pe uncle decatul pe altele. Si in fine lumea va vedea, că barbatii de statu si comandanții de trupe se voru reintorce successive la cele mai multe maxime de statu ale imperatului Iosifu II-lea si ale celor esiti dein scol'a lui. Candu Iosifu II. a scosu mai antaiu pe regimenterile romanesci in contra turciloru, nu a statu unu momentu la indoiala a destepta ambitiunea loru, declarandu pe ostasii romani de descendenti ai legiunilor romane, dandu-le de simbolu „Virtus romana rediviva, asecurandu'i că sub imperiulu seu va fi „Salva Romuli Parva Nepos”, si asia a facutu dein ei heroii si a vediutu minuni de bravura. In campaniile austro-francesci li s'au datu mai multi oficiari romani si cattiva italiani, carii au sciutu se le vorbesca in limb'a loru si se le strige „Inainte fetiori!” éra resultatele admirabili ale acelei tractari le vediuramu dein extrasele protocolarie publicate pana la anulu 1814.* Si déca colonelulu Urban ar fi disu romaniloru in 1848: „Veniti fetiori dupa mine, că se ve invetiu cumu se ve prefaceti in germani séu in magiari,” óre cu ce ànima si cu ce curagiu s'aru fi miscatui deinde locu? Aci se respundia portarea batalionului I. alu regimentului II-lea documentata in acésta istoriora a nostra. Distinctiunea facuta regimentului acestuia in a. 1852 prin darea medaliei de auru, pentru că fetiorii batalionului I isi aruncasera la 1848 viéti'a in siantiu pentru imperiu si tronu, că romani, a fostu unu balsam uvindecatoriu tornat preste ranele natiunei intregi. Serbatorea cea mare dela Ceneda Venetiei in 1863 tocma pentru că i se dete totu-odata caracteru national, a preparatua asia de bine pe fetiori pentru dio'a cea mare dela Custozza.

Dein istoria regimentului alu II-lea de militari romani transilvani invetiamu intocma că si dein istoria altoru regi-

mente, că depende forte multu dela modulu cu care este tractat poporulu si ostasii esiti dein trensulu, pentru că se faci dein ei cei mai buni ostasi dein lume. Cere dela ostasii romanu ori-ce servituu greu, pe care ai dreptu se'luri in proportiunea poterilor omenesci, dara nu'l porta desbracatu, desculciu si mai mortu de fome, că in érn'a an. 1848, că la Magenta si la Soferino. Pedepsesce'lui déca o merita, conformu legilor, dara nu'l mai insulta, si cu atatul mai puçinu se cutedi a te atinge de onórea lui nationale, ca'lui dore si'l sagéta pana la sufletu. Inaltia valoare, lui morale si simtiementulu demnitatiei omenesci; da'i educatiune in limb'a lui materna, că acésta puçina osteneala nu te costa milioane. Fa'lui se simtia, că pre cátu tempu elu stă sub arme, parentii si toti cei de aproape ai lui, sunt aparati cu mana tare si cu braçiu inaltu de impilarile si spoliatiunile unor mici tirani de a casa, si preste totu, se nu mai suferi privilegiuri sub nici unu titlu si nici unu pretestu; se infreni ori-ce attentatu alu unui poporu de a incalca preste celalaltu. Asia tractatua soldatulu romanu, va fi totu-deauna in stare se'ti tréca prin focu si prin apa.

Documentele si annexele citate in acestea fragmente, se se vedia in Istoria regimentului, editiune separata, de G. B. Brasovu, 1874.

Acte prealabili si memorandulu dela Blasius 1872.

(Micu episodu dein istoria nostra moderna.)

Se afla intre noi cete unu omu, care sufere de mancarimea ce'lui face a legá de funea clopotului totu afacerile nostre strictu interne nationali, fóra picu de prudentia si discretiune, si chiaru cu periculu de a compromitte interesu vitali si a comitte tradare. Ce'i pasa lui, numai se'si sature curiositatea femeiesca si se'si satisfaca vanitatea de a poté dice, că elu o a trombitiat'o mai antaiu in lume.

Tocma asia s'a intemplatu cu memorandulu dela Blasius; elu dein primele dile ale formularei si subscriptiunei sale nu mai era secretu pentru unu numeru óre-care de romani; dara interessulu romanescu cerea, că elu se remana de o camu-data, pe unu tempu óre-care, necunoscutu inimicilor nostru si chiaru unor romani nefericiti, carii apucasera a se desbiná de cattura corpulu nationale, precum si acelora, carii nu sciu tacé in nici-unu casu si sub nici-unele impregiurari, in cátu de aru fi la noi disciplina, unii că aceia aru trebui se o patia că si cumu o patu cu ai loru acei magiari si sasi, carii scapa dein gurile loru cátu unu secretu national.

Că publicarea memorandului a trebuitu se se amane, s'a potutu convinge lumea dein acea furia, cu care se aruncara cele mai multe diarie magiare asupr'a romaniloru si asupr'a comitelui Lonyay, in data ce aftara in tómna trecuta, despre conferentia din 1872 si de memorandulu ei, éra redactorii dela „Reform“ tienuti de c. Lonyay, pote si ei surprinsi, se vediura necessitatii a recurge la minciuna si a nega tapta domnului loru. Sunt si oresi-care semne,

*) Dupa carticic'a Poemation, de secunda Legione valachica etc. Magno Varadini 1830.

că anume diariile inspirate, adurmecasera multu mai inainte că lupii, că vulturii, despre vointia monarhului nostru, de a reconcilia și înpaciu spiritele romanilor, a meliora sărtea loru și alaturea cu ei a tierei intregi, precum doră și inteleptulu barbatu de statu, Franciscu Deacu-Pescariulu. Acelea diarie se catranira și mai tare, candu după 2 ½ ani aflara negru pe alb, că pâna și unu magiaru de sange puru adoptase ideile suveranului și consiliulu betranului. Apoi cu ideile este că și cu sementia plantelor: ceea ce semenii astadi, nu resare indata mane, și nu se căce nici poimane.

In Ianuariu 1861, de și conferintă cea mare de atunci se tienuse cu usile deschise, totusi după dissolutiunea adunarei, a cincea di, fiind vorba în comitetu despre publicarea actelor ei, repausatulu archipastorii Andreiu cu dnii I. Branu și cu I. Puscariu se opusera, singuru numai dein caușă unor expressiuni, si n'au voită se céda, pâna candu alti trei membri nu protestara și esira dein siedintia.

Dara acumă fia; memorandulu s'a publicatu, inse fără aceleia acte și annexe, a caroru cunoșcere este neaparatu necessaria, pentru că cineva se'lu pôta appetia in cunoștinția de caușă.

In 12 Iuniu comitele Lonyay se află in Clusiu, unde invită pe excell. sa domnulu mitropolitu și archiepiscopu Ioanu Vancea. Acei doi barbati de statu tienura conferentia privata și confidentiala asupra cestiunei transilvane și a natiunei romaneschi. Comitele Lonyay acceptă proiectulu de a se tienă mai antaiu una conferentia mica, preparativa, care se fia compusa numai dein cei doi mitropoliti și dein alti vreo trei séu patru laici. Ministrulu merse mai departe: isi calcă pe antipathiile sale și se involf că se fia chiamati chiaru acei individi, carii trecea de capi ai oppositiunei, si de carii elu nici voliă se audia. Densulu adeca adoptă opinionea onorabilelui domnu Iosifu Hossu și a altoru barbati de increderea sa, carii mai inainte de aceea ii spusesera verde in fața: Déca nu suferi că se'ti vorbescă aceia, nu vei afla ceea ce ai de scopu, adeca postulatele actuali ale romanilor*). In acelea dile era si alti barbati romani in Clusiu, anume dr. Ratiu, că se notifice comissariului regescu com. Emanuelu Pechy tienerea conferentiei electorale la Alb'a-Iulia; advocatulu Gavriilu Manu, totu in caușă alegerilor s. a.

Indata după reintorcerea sa dela Clusiu, preasa parentele mitropolitu Ioanu se addressă catra G. Baritiu, Ilie Macellariu și dr. Ioanu Ratiu cu invitatii de coprinsulu urmatoriu:

Nr. 231/1 pres. 1872.

„Marite Domnule!

La repetită provocare, ce mi s'a facutu in scrisu din partea ministrului presiedinte, de a pleca că se pôta conveni cu mine, nu am intrelasatu a pleca catra Clusiu, unde in diu'a 13 Iuniu a. c. conferindu cu densulu in tempu mai indelungatu si asupra causei nôstre politico-nationale, mi-s'a dechiarat inaltu acelasiu, că voiesce a luă a mana pertractarile de impacatiune cu natiunea nôstra, si aceea catu mai curendu, si spre acestu scopu m'a si provocatu, că se scriu indata aceloru barbati de incredere ai natiunei, pre carii densulu inca i-cunoscă de atari.

Intre acesti barbati numiti si designati si de insulu ministru, esci si Domn'a T'a marite domnule! era ceialalti suntu Ilustritatea S'a D. Ilie Macellariu, consiliariu guvern. pensionatu, si domnulu Dr. Ioanu Ratiu, advocatulu regnicolariu.

Deci mi-ieu libertate conformu dorintiei ministrului presiedinte de a Te recercă marite domnule! se aibi bunetate a Te dechiară:

1. de voiesci a primi pre sene-Ti această provincia pre catu onorifica, pre atatu si anca mai multu importante si preasalutare? si de asiă, despre ce nu mi iertatu a me dubită neci unu momentu, a Te dechiară:

2. Ȣre nu ar fi consultu, că la numeralu ternariu numitu mai susu, se se adauga si numele domnului consiliariu pensionatu Iacobu Bolog'a, că asia se se chiame si Ilustritatea s'a a colucră la realisarea acestui opu maretui.

Aci am de a amenti si acea, că după ce la expres'a dechiarare a ministrului presiedinte, la actulu pertractarilor au si mitropolitii se fia de facia si se iea parte, acelasiu ministru presiedinte nu ofteadia, că mai multi barbati se iea parte la actulu pertractarilor.

3. Ȣre nu ar fi consultu si cu scopu, că spre una orientare preliminaria se convina toti cei chiamati un'a cu ambii mitropoliti la unu locu anumitul, spre exemplu la Belgradu séu la Blasius? si acea potendu si mai curendu, spre exemplu pe 1 Iuliu a. c. stylo novo; candu apoi se voru poté comunică si unele remase din epistol'a presente, cari asemenea suntu de sciutu după oftarea ministrului.

Carele altcum me folosescu de ocasiunea acésta de a 'mi esprime semtiemintele de consideratiune si stima, cu carea remanu

Alu Sp. Domniei Tale stimatoriu
Blasius la 16/4 Iunie 1872. Ioanu Vancea,
mitropolitu."

Susu numitii barbati respunseră cu acceptarea invitarei si cu adausu, că se fia invitatu prea demnulu nostru confrate, dn. consiliariu Iacobu Bologa. Intr'aceea veni inca si urmatori'a scrisore a preas. sale:

*) Nu sciu déca am tienutu bene amente aceleia cuvente ale dlui Ios. Hossu intocma cumu ni le spuse la anulu 1873, la mes'a mitropolitului Ioanu.

Nr. pres. 231/8.—1872.

„Marite Domnule!

In legatura cu script'a mea din 17 Iuniu 1872 Nr. pres. 231/1 am onore a incunoscintia marimei vostre, ca maritii barbati ai natiunei anumiti in script'a mea preatinsa au binevoitu a se dechiará plecafi a luá parte la actulu importante de impacatiune, de un'a a consemti la acea, ca se convina la una consultare preliminaria, si anca la Alb'a-Iulia; deci mi-ieu libertate a ve recercá cu tota onórea, ca se nu pregetati a ve ostení pe 1 Iuliu a. c. st. n. la Alb'a-Iulia, ca in diu'a acea cam pe la 9 óre demaneti'a se pota conveni acolo toti membrii chiamati la consultarea amentita.

Primiti, marite domnule! asecurarea destinsei stime, cu care me subsemnu

Alu marimei vostre

stimatoriu

Ioanu Vancea,
mitropolitu.

Blasiu la 23 Iuniu 1872.“

La acesta se resupuse, ca dorintia este, ca conferentia privata se se tienia numai dupa ce se va fi tienutu si terminatua cea publica electorale, cu care aceasta privata nu avea a face nimicu, mai alesu ca-ci alegerile si degurgea pe capete, si ca pe cativa dein noi prea puçinu ne dorea capulu de acelea alegeri miserabili si efemere. Scopurile nostre era cu totulu altele, care inse nu se potea lega de nasulu toturor copilandrilor. Intre altele, ne bucuram, ca ni se dede ocajune de a mai cerca inca odata si pote ultim'a óra, reconciliatiune sincera si durabile intre Sibiu si Blasiu; ca-ci pana atunci se stramutase de pre scen'a vietiei numai mitropolitul Alexandru, dara causele dissensiunilor atatu confessionali, catu si mai virtosu politice, inca nu disparusera de locu, ci acelea lnasera unu caracteru si mai acutu, decat fusese elu pana atunci. Toama scopulu acesta nu se ajuNSE; era caus'a fui morbului celu periculosu, de care mitropolitul Andreiu sareea forte greu, ceea ce se cuvene a constata la loculu acesta cu atatu mai virtosu, ca lumea pe dein afara, cumu era ametita si turburata, nu vrea se'i dea credientu.

Conferentia dein Blasiu, de si privata, totusi afla cu cale a lua protocollu asupra lucrarilor sale; pentru ca se potea presimti si chiaru prevede ceea ce sa si intemplatu, ca unii ómeni, seu usiorei, seu reputatiosi, se o arunce in prepusuri, de si absurde, dara credinte de plebe. Deci se trecemu de-a dreptulu la acelu protocollu, dein care lectoriulu va trage unele informatiuni, pe care si-le pote comenta elu insusitorul.

Protocolu

luat in conferentia tienuta in resedentia archiepiscopesa dein Blasiu, in caus'a nationale a poporului romanu dein marele principatu alu Transilvaniei.

Siedentia I-a dein 29/17 Iuniu 1872.

In acesta siedentia au fostu presenti: Escentia'sa domnulu Ioanu Vancea, archiepiscopu si mitropolitu alu archidiecesei gr.-cat. de Alb'a-lul'a; D. D-nii: Georgiu Baritiu, cetatienu, membru alu municipalitatei dein Brasiovu si proprietariu de fabrica; Elia Macellariu, consiliariu guberniale in pensiune si membru alu consistoriului archiepiscopescu gr.-orientale dein Sabiniu; Dr. Ioanu Ratiu, advocatu si proprietariu in Turd'a.

1. Escentia'sa domnulu archiepiscopu si mitropolitu Ioanu Vancea, invocandu mai antau ajutoriulu spiritului santu, si apoi presupunendu, ca scopulu celu mare si salutariu, pentru care suntu convocati membrii acestei conferentie, este cunoscutu dein literele sale convocatorie de dato 17 Iuniu 1872 Nr. presed. 231/1 esmise in urmarea espressei inviori si chiaru provocari a escentiei sale domnului ministru presedinte comite Melchioru Lonyay, invita pre membrii presenti, ca se se constitue, ale-gundusi presedinte si unu secretariu referente.

De presedinte este alesu in unanimitate de catra celialalti trei membrii, escentia'sa domnulu archiepiscopu Ioanu Vancea, si e rogatu a se insarciná cu conducerea. De secretariu fui alesu Georgiu Baritiu.

2. Escentia'sa domnula presedinte face a se da lectura epistolei venite ca responsa de dato 7/19 Iuniu 1872, Nr. 226/11, dela escentia'sa domnulu archiepiscopu si mitropolitu alu archidiecesei gr.-orientale dein Ardela, Andreiu baronu de Siagun'a, prein care face cunoscutu, ca starea cea debilitata a sanetatei sale nece decum nu-i permite a partecipá la acesta conferentia de mare insemnitate, ca inse va tramite in loculu seu pe reverentia'sa domnulu archimandritu Nicolau Popea.

Membrii conferentiei asculta cuprinsulu, acelui responsu venerabile cu tota atentiu cea cuvenita, apoi si-descopere unanim'a loru parere de reu profunda, pentru ca escentia'sa mitropolitul Andreiu baronu de Siagun'a, impiedecatu de starea cea debilitata a sanetatei sale, nu poate luá parte activa in persona la lucrările conferentiei; er substituirea prein domnulu archimandritu Nicolau Popea se liea spre scientia. —

3. Se perlege una alta epistola a escentiei sale domnului archiepiscopu Andreiu bar. de Siagun'a de dato 13/25 Iuniu, ca responsu alu doilea catra escentia'sa domnulu archiepiscopu Ioanu Vancea, in care arata, ca nece chiaru in casu, candu acestea conferentie se-aru tiené in Sabiu, nu ar fina stare de a partecipá la ele, pentru ca medicii sei ilu retinu-

dela ori-ce iritare a spiritului; de altmentrea reconosce marea importantia a lucrului.

Acestu respunsu inca se liea spre scientia cu aceea-si parere de reu, ca si celu dein 7/19 Iuniu a. c.

4. Se dà lectura la telegramulu escelentiei sale domnului ministru presiedinte C. Lonyay, dein 27 Iuniu a. c., in carele, dupa-ce fusese inscientiatu despre casulu delegarei domnului archimandritu Popea, presupune ca discussiunile conferentiei voru decurge in liniste si cu tota moderatiunea; apoi presiedentele invita pre conferentia, ca se nu puna puncte prea multe, er' care se voru pune, se fia acceptabile, pentru-ca cu atatu mai usioru se se pota ajunge scopulu, pre-cum s'a expresu si domnului ministru presiedente.

Dupa ore-cari mici observatiuni facute de catra unulu de-intre membrii conferentiei la partea a dou'a dein telegramu, cu respectu la principiale conducatorie, — se liea spre placuta scientia.

5. Esclenti'a s'a domnulu presiedente observa, ca principiale supreme stabilitate de monarchu si de corpurile legislative ale Ungariei aru fi in lini'a prima cele respicate in art. de lege XII dein anulu 1867, intregitatea coronei santului Stefanu si uniunea.

In necsu cu acésta observatiune, esclentia s'a pune la discussiune generale cestiunea aceloru postulate nationali si conditiuni de vietia, fóra a caroru implenire si realisare, popornulu romanu dein Transilvania nu se crede asecuratu in esistentia s'a, ca individualitate nationale.

Dupa cumpanirea toturorui impregiurarilor dein mai multe puncte de vedere, si dupa comunicarea reciproca a opiniunilor, membrii conferentiei afla, ca situatiunea este forte grea, si totu asiá de grea este cestiunea pusa in-a-intea loru spre deslegare; cu tote acestea, ea nu este desperata.

De aceea, membrii acestei conferentie declară, ca voliescu si dein partea loru, a mai incercá inca si astadata, impacatiunea, si a cautá cu totu zelulu si sinceritatea tote calile ce ducu la aceea; — dar nu credu, ca fóra unu gradu ore-care de autonomia, fóra administratiune separata si fóra una lege fundamentală, care se ocupe loculu diplomei leopoldine, se-ar' pote efectua una pacificatiune durabile.

In fine membrii conferentiei se unescu pentru asta-data asupr'a unui conclusu, pre carele esclenti'a s'a domnulu presiedente lu-enuncia in urmatóriile:

1. Dn. secretariu G. Baritiu este invitatu a-se insarciná cu elaborarea unui proiectu de memorialu, carele avendu in vedere ideele si opiniunile desvoltate in siedint'a de astadi, se cuprinda aceea serie de postulate nationali, despre care credu membrii acestei conferentie, ca realisandu-se cu tota bunavolientia si sinceritatea, aru fi in stare de a pune fundamentu tare la una impaciuire durabile; — se se observe inse, ca acestea voru fi numai convictionile individuali ale membrilor conferentiei, si ca

densii nece decumu nu se semtu autorisati a vorci in numele natuinei romane, dela care nu au nece unu mandatu.

Pana la elaborarea acelui proiectu, siedentiele conferentiei se suspendu, cu atatu mai vertosu, ca membrii conferentiei dorescu, ca intr' aceea se apara si domnulu archimandritu Nicolau Popea in mediuloculu loru, in qualitate de mandatariu seau delegatul esc. sale domnului archiepiscopu Andreiu b. de Siagun'a.

In tempulu elaborarei proiectului, membrii conferentiei ajuta pre referentele loru, cu adunare de materialu.

Cu acestea siedintia I-a se inchide la 12 $\frac{1}{2}$ ore. Datulu ca mai susu.

Ioanu Vancea m. pr.,
mitropolitu de Alb'a-Iulia,
ca presiedente.

G. Baritiu m. pr.,
secretariu.

Macelariu m. pr.
consil. gubern. in pensiune.

Dr. Ioane Ratiu m. pr.

Protocolu

luatu in siedint'a II-a, tienuta in 3 Iuliu a. c. 1872 de conferentia conchiamata in resedint'a archiepiscopésca dein Blasius, in caus'a nationale a poporului romanu dein marele principatu alu Transilvaniei.

Presenti toti membrii dein siedint'a I-a.

1. Se perlege protocolulu siedintie I-a dein 29 Iuniu a. c. si se adópta.

2. Se dà lectura proiectului de memorialu, discutatu de repetite-ori in conversatiuni private ale membrilor acestei conferentie.

Acelu proiectu se adopta de catra membrii conferentiei in form'a, in care se vede alaturatu la acestu protocolu /., si lu-declara de operatu alu seu.

Totu cu acésta ocaziune se descopere parerea de reu, ca reverentia s'a domnulu archimandritu Nicolau Popea nece pana astadi nu a venit; prein urmare, nece nu a participat la lucrările acestei conferentie.

Intru asemenea, se liea spre scientia cu parere de reu, ca nece domnulu consiliariu Iacobu Bolog'a nu a potutu luá parte la conferentia de facia.

3. Esclenti'a s'a domnulu presiedente consulta pre membrii conferentiei, asupr'a modului, cu care aru afila densii cu cale, ca memorialulu acestei conferentie se fia in-a-intatu catra esclenti'a s'a domnulu ministru presiedente.

Membrii conferentiei róga pre esc. s'a domnulu presiedente, ca se benevoliesca a in-a-intá memorialu ei pre calea si cu modulu, pre care-lu va afila insusi mai coresponditoru scopului, er' apoi despre resultatul voru fi incunoscintiati la tempulu seu. In fine se folosescu de ocaziune, spre a multumí esclentiei sale domnului presiedente pentru fatigiele

puse dein partea s'a in convocarea acestei conferinte, pentru zelulu si devotamentulu, ce consacra causei nationale, si totu una-data pentru rar'a ospitalitate, cu care se-au vediut imbraciosiati.

Dupa acestea esc. s'a domnulu presiedente' ro gandu pre Domnedieulu poterilor, ca se cante dein ceriu spre santa nostra causa, inchidiendu siedentia, dechiiara totu una-data siedentiele conferentiei de inchise.

Er' fiendu-cà duoi membrii stau se plece pre la 11 ore in. am., remane, ca protocolu acestei siedentie ultime, se fia subscrisu de catra presiedente si secretariu.

Blasiu, datulu ca mai susu.

Ioanu Vancea m. pr.,
mitropolitu de Alb'a-Iulia,
ca presiedente.

G. Baritiu m. pr.,
secretariu.

Pentru autenticitatea copiei.

Blasiu, 4 Decembrie 1872.

Ioanu, mitropolitu."

Corespondentiele deintre cei doi mitropoliti nu le avemu, ca-ci ne lipsesce ori-ce dreptu la ele; dara acei carii credu ca aru avea vre-unu dreptu, le potu afla in archivulu dela Sibiuu, sub datele citate in protocollu.

Telegramulu ministrului comite M. Lonyay, adressatu catra mitropolitulu Ioanu in caus'a delegatiunei archimandritului Nicolau Popea prin mitropolitulu Andreiu, de dato 27 Iuniu 1 ora 25 minute, coprendea acestea: "Kérem Excellentiatat, hogy Popea urral hassanak oda, hogy kellő nyugalommal és mérteklettel az értekezlet megtartassék. Pontokat nagyon sokat ne tegyenek, és hogy el fogadhatok legyenek, mert annál könnyebben juthatunk ezérla." Adeca romanesce: Rogu-te excellentia, se conduci impreuna cu Popea lucrulu asia, ca conferenti'a se se tienă cu linistea si moderatiunea necessară. Se nu puneti puncte prea multe, si (se puneti) de acelea, care se pót fi acceptate, pentru-că cu atatu mai usioru se potemu ajunge la scopu."

Partea anteia dein acestu telegramu ne aduce fórte bene amente unu altu casu dein Iuliu 1862. Era se se tienă adunarea generale a asociatiunei noastre transilvane, aici in Brasovu. Cancellariulu com. Franc. Nadasdy fiendu nespusu de ingrijatu, ca nu cumu-va se se intempe demonstratiuni politice si chiaru turburari daco-romane, rogase cumu sciù mai frumosu pe presiedentele Andreiu br. de Siaguna, ca nu care cumu-va se sufere lucruri de acelea; era a patr'a di, dupa ce se terminasera tóte in ordine exemplariu si fora picu de assistentia, presiedentele ne arata unu altu telegramu dela Vien'a, in care cancellariulu nu scia cumu se'i multiamésca mai

frumosu, pentru-că cei vre-o 800 de óspeti si populațiunea intréga romanésca nu'si perdusera mintile de locu. Asia si com. Lonyay ne tineea pe noi acesti vre-o trei insi de ómeni semi-selbaceci, promti a sarí in barbile mitropolitilor, de aceea ne si puse cumu amu dice, sub curatella; atata numai că parentele mitropolitul Ioanu refusă in fapta si in modulu celu mai dulce, onórea de curator ad hoc.

La partea a dou'a a telegramului facu intre altii, dr. Ratiu observatiuni excellente, scose dein istoria si dein dreptulu publicu alu Transilvaniei, éra dupa densulu urmă dn. Macellariu, aratandu alternativ'a, in care se afla statulu intre centralismu si federalismu, dupa care accentuă tare exemplulu Croatiei.

Comitele Em. Pechy disese catra dn. I. Ratiu in 19 Iuniu 1872 cu ocasiunea unei discussiuni asupra autonomiei transilvane: „Dein experientia ce am facutu in acésta tiéra dela 1867 incóce, recunoscu si eu, că Transilvani'a are necessitate de administratiune separata, de libertate perfecta confesionala si altele asemenea; dara necessitatea autonomiei nu-o prea vediu. E dreptu, că imperatulu si Deacu au fostu de parere, că se ve dea autonomia, dara s'a temutu că nu veti potea scôte nimicu la cale cu ungurii dein Ardealu.“

Mai sunt si altele multe, care astazi nu trebuie se se spuna, dara pote mane séu poimane. Intr'aceea se trecemu in Nr. urmatoriu si memorandulu. Voi iati datu valore istorica; asia-dara fia si pe vol'a vóstra.

(Va urmá.)

Starea actuale a diaristicei la natiunea dacoromana.

Reproducemu cu placere dupa Press'a dein Bucuresci acestu conspectu insocit u de unele observatiuni ale dlui C. D. Aricescu.

Domnule Redactoru,

In Nr. 9 din Column'a lui Traianu pe anulu 1873 amu publicatu o lista de diarele romane ce au aparutu in Daci'a traiana, dela anulu 1825 pana la Iulie 1873, éra in Nr. 1 dein citat'a fóia pe anulu 1874, amu publicatu unu suplimentu la acea lista, care continea diarele ce aparusera de la Iuliu pana la Decembre anulu espiratu.

Continuandu acea lucrare, am onore a ve alatura o lista de diarele ce au aparutu in anulu 1874 in provinciele Daciei lui Traianu; recunoscu c'acea lista e necompleta, fiindu-mi cu greu a'mi potea procur'a tóte diarele romane cate aparutu in Dacia, Ungaria si Austri'a; astu-feliu ca acésta lista o potu completa fratii nostri de peste Milcovu, de peste Oltu si despre Carpati.

La acésta lista, alaturu o mica insemnare de cateva diare, din diferite epoce, descoperite in urm'a

publicarii listei dein Nr. 9 alu Columnei, spre a se potea completa diarele in anii la care se referu.

De vomu compara list'a diareloru pe anii 1873 si 1874, observamu:

1. Ca in anulu 1873 au aparutu 103 diarie, din cari 20 au tratatu despre litere, arte, sciintie, instructiune, istoria, educatiune etc.; 5 diare umoristice, 6 oficiale; era restulu de 72 politice. In anulu 1874 au aparutu 110 diarie, dein cari 22 sciintifice, literarie, istorice etc.; 7 umoristice, 7 oficiale, si restulu de 73 politice.

2. Ca in anulu 1874 au incetatu vr'o 40 diare din cele ce au aparutu in anulu 1873, adeca mai diumetate dein numerulu totale alu diareloru; ceea ce se poate atribui la lips'a de fonduri si de cititori: astu-feliu ca unu mare numera de diare aparu si disparu pe fie-care anu, ca acele efemeride, cari nascu cu resaritulu sôrelui si se stingu d'odata cu apunerea sôrelui.

3. Intre diarele ce au aparutu in acesti doui ani, vedemu unele purtandu titluri escentrice, pompos'e, cari in genere nu corespundu cu titlulu si cu ideile autorulni, adeca cu scopulu ce'si propune, precum: Lumina, Impartialulu, Adeverulu, Tribuna, Democratulu, Descentralisarea, Desteptarea, Opiniunea publica. Dreptatea, Cugetulu tierei, Poporulu, Fulgerulu, Tunetulu, Cetatianulu, Fiulu Romaniei, Flagelulu.*)

Asemenea fanforonade, neimplinirea angajamentelor dein partea redactoriloru cître abonati, nici in privint'a programei nici a predari diareloru cum si alte cause, au produsu apathia, desgustu pentru organele de publicitate; astu-feliu ca nici materi'a importanta a unora, nici critica altora nu mai facu o impressiune, cum facea la inceputulu emanciparei presei; d'abia cîte-va organe seriose atragu atentiu-nea publicului inteliginte.

Priimti, domnule redactoru, etc.

C. D. Aricescu.

L I S T A

de diariele ce au aparutu in Daci'a traiana in anulu 1874.

In Bucuresci: Monitorulu oficialu, Romanulu, Press'a, Column'a lui Traianu, Trompet'a Carpatiloru, Viitorulu, Le Journalu de Bucarest, Analele Societatii academice, Prevestitorulu, Reform'a, Telegrafulu, Poporulu, Revist'a contemporana, Ghimpelie (umoristicu), Paraponisitii (id.), Buletinulu Curtii de Casatie, Descentralisarea (cîteva numere), Diua, Moniteurs des annonces, Monitorulu ôstei, Monitorulu literariu, Foi'a Societatii Renascerea, Dreptulu, Revist'a sciintifica, Gazeta medico-chirurgicala, Oltulu (de d. Macedonski), H. Ios (Aurora), La Corespond-

*) In anulu 1859 aparuse in Bucuresci o foia cu titlulu extravagantu „Aripele Furtunose.”

dance de Roumanie (Fr. Damé), Inginerulu, Economi'a nationala (supl. la Revist'a scientifica), Gaze'ta medicala, Curierulu financiaru, Noua Gazeta (despre industrie si educatie), La Roumanie, Lucratorulu romanu, Fiulu Romaniei, Tipografulu romanu, Asmodeu (umoristicu), Αεκέσαλος (Paschidi), Mistri'a (francmasonicu), Curierulu familiei, Desteptarea, Opiniunea publica, Biseric'a ortodoxa romana, La Roumanie contemporaine, Curierulu de Bucuresci, Schitulu romanu dein Muntele Athos, Archiva rurala, Desbaterele Senatului.

In Craiova: Lumin'a, Gaze'ta Craiovei, Adeverulu, Aurora Craiovei, Curierulu Craiovei, Oltenia, Post'a Craiovei, Monitorulu Comunei Craiovei.

In Turnu-Magurele: Teleormanulu.

In Focsani: Milcovulu, Gaze'ta de Focsani Ecou Putnei.

In Ploiesci: Democratulu.

In Brail'a: Impartialulu, Observatorulu, Lanterna (umor.), Urbanulu, Oi Σύλλογοι.

In Galati: Vocea Covurluiului, Orientulu, Buletinu comercialu (G. T. Baronzi), Gardistulu civieu.

In Sevatin: Duuarea.

In Buzeu: Curierulu de Buzeu.

In Iasi: Convorbiri literarie, Publicatiuni oficiale, Curierulu de Iasi, Dreptatea, Independint'a romana, Revist'a israelita, Perdafulu (umor.), Darabanulu (id.), Cugetulu tierei.

In Romanu: Armon'a.

In Ismail: Opiniunea, Gaze'ta de Ismail, Flagelulu (umor.)

In Bacau: Nuvelistulu, Buletinulu communalu, Buhna (umor.)

In Berladu: Semenatorulu.

In Piatra: Corespondint'a provinciala.

In Bolgradu: Ecooul Basarabiei (Bolduru Latiescui).

In Husi: Vocea Husiloru.

In Dohoroiu: Curierulu de Dorohoio.

In Botosani: Lectorulu romanu.

In Brasiovu: Transilvani'a, Orientulu Latinu, Gaze'ta Transilvaniei, Cocosiu rosiu (satir.).

In Sibiu: Telegrafulu.

In Pest'a: Albin'a, Federatiunea, Famili'a.

In Blasius: Economulu, Foi'a scolastica.

In Aradu: Gur'a Satului, Lumin'a.

In Rom'a: Daci'a traiana.

Predicatorulu saténului,* Stejarulu, Icôna lumii, nu sciu positiv loculu unde aparu.**

Diarie ce nu sunt trecute in list'a de la Nr. 9 din Column'a lui Traianu.

Albumulu Peleriniloru, in Paris la 1851, de Dim. Bolintinéu.

*) Acesta ese in Transilvani'a la Gherla in typographi'a diecesana de acolo. (Sz.-Ujvár). Red. Trans.

**) Despre celealte doue nu amu auditu. Red. Tr.

In Bucuresci: Zefirulu Istrului (elin), 1838, Găzeta germană a Principatelor romane-unite (organul alu naționalitatilor) 1859, Folia în limbă germană și română 1859.

In Blasius: Archivul filologicu, 1869 et 70.

In Brașov și Sibiu: Plebeul 1868, Poporul, Secolulul*).

Sărărivari (umor.) 1865.

In Iași: Folia biroului naționalu 1868.

Documentu de emigratiune,

datu de dn. proprietariu Grigorie Caracasiu, pentru omeni, carii aru voi a se muta pe mosia d-sale, aprópe de Ploiesci**). Acela suna:

Declaratiune.

Subscrisulu proprietariu absolutu alu mosiei Strâmba, din plass'a Targusiorului, districtu Prahova, departe de orasiulu Ploiesci de doua milometre, declaru prin acésta, că cedeze de veci cate (10) diece stanjeni façada si (30) treidieci lungulu pamentu lui pe dis'a mosie la cati cultivatori romani din Transilvania voru voi se vie a se stabili pe densa pana la unu Nr. de (30) treidieci familie, inse in conditiile urmatòrie:

1. Doritorulu de a obtîne pamentulu, de care se vorbesce mai susu, cata se fie romanu de na-tionalitate.

2. In terminu de doi ani, dela primirea actului de proprietate, noulu proprietariu se fie obligat a-si face pe loculu daruitu casa de locuitu.

3. In terminu de (15) cincisprediece ani nu este liberu noulu proprietariu a vinde cas'a si loculu, decat numai la sateni romani cultivatori. Dupa acestu terminu de (15) cincisprediece ani trecuti, acésta restrictiune se va considera că anulata si proprietariulu locului va deveni proprietariu absolutu alu lui.

4. Cultivatorulu, care a primitu că daru asemenea locu dela subscrisulu, nu este liberu in cursulu de (15) cincisprediece ani a schimba destinatiunea casei dupa loculu datu: adecă, nu pote face in ea carciuma, macelarie, bacanie, in sfîrsitu nici unu felu de loca-litate de comerciu, si se va servî numai că casa de locuitu, dependintie, gradini, si ori-ce specule de proiecte, economie de vite si altele.

5. Eu me obligu a cede de veci asemenea pa-mentu de amendoare laturile sioselei, ce duce dela Ploiesci la Brasiovu, fora una pretentiune alta de despagnubire, la debitori, care aru voi se accepte

*) Noi aici in Brasiovu nu scimus nimicu despre acestea, si ne miram, unde le va fi afisat dn. Ariceseu; scimus inse că in Brasiovu esise Expatriatulu sub protectiunea insurgentilor magari, in primaver'a 1849, redactoru Ces. Boliacu. Red. Tr.

**) Vedi dissertationea despre emigratiune si colonisatiune in Nrii 1, 2, 3 ai „Transilvaniei“. Doritorii a se informa despre acea mosia, se potu adresa la red. acestei foi, seu la dn. Ioanu Manu in Ploiesci, care tiene acea mosia in arenda, seu de adreptulu la dn. proprietariu in Bucuresci. Red.

aceste conditiuni. Asemenea si ori-ce va accepta acestu pamentu, nu va avea a pretinde dela subscrisulu altu nimicu, de catu cederea terenului si respectarea dreptului dobendit, atatu de către mine, catu si de către urmasii mei. Pentru care voi libera actu investitu cu totte formele legale la fie-care in-dividu in parte, pana la numerulu de treidieci familii.

Doritorii de a dobendi asemenea pamentu si in conditiunile cuprinse mai susu, voru subserie in acesta si voru face o deosebita declaratiune. Indata ce numerulu subscritorilor va trece de douădieci, fie-care va veni la subscrisulu spre a primi actu de proprietate, legalisatu de autoritatile tierei, spre a'i servî la si urmatorilor sei.

Gr. Caracasiu.

Comisia colorei de Albastru.

Semnatur'a de mai susu, a domnului Grigorie Caracasiu, fiindu propria, se certifica de noi dupa cerere, cu explicatie, că tax'a dreptului legalisarei s'a perceputu prin col'a de chartia de unu leu nou, cu care a facutu cerere.

Pentru commissariu:

L. S.

Numele
(Illegibile.)

Bucuresci, 10 Iuniu 1874.

Publicarea baniloru incursi

la fondulu asoc. pre tempulu dela siedint'a comitetului asoc. din 8. Decembre 1874 pana la siedint'a aceluiu din 2. Februariu 1875.

Dela dn. parochu in Sasu-Sabesiu Avramu Davidu tac's'a de membru ord. pre anii $187\frac{1}{2}$, $187\frac{3}{4}$, 10 fl.

Prin directiunea despart. cerc alu Blasiului (XX) s'a tramesu:

Dela dn. professoare de preparandia in Blasius, Elia Chirilla tac's'a de membru ord. nou pre $187\frac{1}{2}$, 5 fl. Dn. cancelistu metropolitanu in Blasius Simeonu Tamasiu, tac's'a pentru diploma 1 fl. Dn. professoare in Blasius dr. Isane Ratiu, tac's'a pentru diploma 1 fl. Dn. professoare in Blasius, Georgiu Vlassa tac's'a pentru diploma 1 fl. Dn. presedinte orfanalu in Sant-Martin Basiliu Moldovanu tac's'a de m. ord. pre $187\frac{1}{2}$, 5 fl. Dn. proprietariu in Samostelniciu Sonu Popu Florianu, tac's'a de m. ord. nou pre $187\frac{1}{2}$, 5 fl.

Sum'a 18 fl.

Dela dn. advocatu in Tasnăd Georgiu Filepp tac's'a de m. ord. pre $187\frac{1}{2}$, 5 fl. Dn. parochu in Ilva mare, Iosifu Balu, tac's'a de m. ord. pre $187\frac{3}{4}$, 5 fl. Dn. v. notariu jude-catorescu in Sibiu, Demetru Munteanu tac's'a de m. ord. pre $187\frac{1}{2}$, 5 fl. Dn. presedinte de sedria in Sighișoara, Nicolau Sustai tac's'a de m. ord. pre $187\frac{1}{2}$, 5 fl. Dn. advocatu in Desiu, Gabriele Manu tac's'a de m. ord. pre $186\frac{8}{9}$, $186\frac{9}{10}$, 10 fl. Dn. consilariu scol. in pensiune, dr. Pavelu Vasiciu tac's'a de m. ord. pre anii $187\frac{1}{2}$, $187\frac{3}{4}$ si $187\frac{3}{4}$, 15 fl.

Prin directiunea despart. cerc alu Reginului sasescu, s'a tramesu:

a) că tacse de membrii ord.

Dela dn. concipientu Andreiu Popu tac's'a de m. ord. nou si pentru diploma 6. fl. Dn. notariu Iosifu Fineu tac's'a pre $186\frac{7}{8}$, 5 fl. Dn. preotu Ioanu Socaciu tac's'a de m. ord. nou si pentru diploma 6 fl. Dn. proprietariu Teodoru Pascau tac's'a

de m. ord. nou si pentru diploma 6 fl. Dela comun'a Dumbrava tacea de m. ord. nou 5 fl. Dn. protop. Iosifu Brancovanu tacea pre 186 $\frac{1}{2}$ 5 fl. Dn. preotu Branea Ioanu tacea de m. ord. nou 5 fl. Dn. jude procesuale Pavelu Cadaru tacea de m. nou 5 fl. Dn. practicantu de advocatura Ioanu Muresianu tacea de m. ord. nou 5 fl. Dn. preotu greco-orient. Mateiu Danila, tacea de m. ord. nou si pentru diploma 6. Dn. subnotariu Nicolau Mantia tacea de m. ord. nou 5 fl. Dn. studente in Lipsia Simeonu Popescu tacea de m. ord. nou 5 fl. Dn. preotu greco-cat. Petru Nicolau tacea de m. ord. si pentru diploma 6 fl. Dn. adm. protop. Vasilie Popoviciu tacea de m. ord. nou 5 fl. Dn. preotu greco-orient. Galateonu Siago tacea de m. ord nou 5 fl. Dn. preotu gr.-cat. Teodoru Stavila tacea de membru ord. nou 5 fl. Dn. subnotariu Stefanu Danila tacea de m. ord. nou 5 fl. Dn. preotu gr. cat. Aleșandru Ternoveanu tacea de m. ord. nou si pentru diploma 6 fl. Dn. caucelistu: advocatiale Vasiliu Szigmirianu tacea de m. ord. nou 5 fl. Dn. comerciant, Nicolau Marinoviciu tacea de m. ord. nou 5 fl.

b) că tacse de membrii ajutatori:

Dela du. preotu Georgiu Lászlo 1 fl. Dn. preotu Vasilie Mateiu 1 fl. Dn. preotu Dumitru Cornea 1 fl. Dela comun'a Dumbrav'a 8 fl. 50 cr.

Prin directiunea despartiemi. cerc. alu Sibiului (III.) s'a transpusu dela dn. notariu comun. in Sibielu, Stefanu Paulu că tacsa de m. ord. pre anii 187 $\frac{2}{3}$ si 187 $\frac{3}{4}$ 10 fl. Dn. negotiatoru in Brasiovă Ioanu Persioiu, tacsa de membru ord. pre 186 $\frac{1}{2}$ 5 fl. Dn. protopopu in Elisabetopol Stefanu Campianu tacsa de m. ord. pre 187 $\frac{1}{2}$ si 187 $\frac{2}{3}$ 10 fl.

Sibiin 2. Fauru 1875.

Dela secret. asoc. trans.

Bibliografia.

La Istori'a naturale edit. II. a duii directoru Cosma Anca, anuntiata in Nr. tr., se recomanda de catra auctoru că midiulocu de intuiiune: Tabelle mari de pariete dein istori'a naturale a animaleloru, anuntiate si in acésta fóia de repetitive-ori si cu atatu mai virtosu, că aceleia suntu prea bine lurate, éra nomenclatur'a animaleloru este romanésca.

Acestea tabelle nu aru trebui se lipsésca dein nici una classe, in care se propune Zoologi'a. Se afla de vendiare, precum se mai aratase, in Sibiul la librari'a Iuliu Spreer (inainte Sam. Filtsch). Pretiulu in consideratiunea greutatiloru artistice care intempina asemenea productiuni, este moderatuu.

Totu la librari'a Iul. Spreer se afla si Elementariu séu Abecedarul pentru scóele romanesci, compusu dupa principiele Scripto-legiei pure, de Basiliu Petri, professoru preparandiale. Cu unu indreptariu pentru invetiatori. Sibiul 1874. Acestu ABCdariu are si cateva illustratiuni elaborate prea bene.

In aceeasi libraria se vede una specie de expozițiune in permanentia, compusa dein diverse midiulóce de instructiune; magasinu de requisite pentru scrisu, desemnu, pictura; magasinu de carti scolas-tice pentru tóte scóele dein patria.

Prin librari'a Iul. Spreer se potu trage dela Bucuresci, Iassi, Craiov'a etc. ori-ce carti romanesci, cu pretiurile originali, anuntiate de catra auctori si editori, cu adaosu numai de porto.

Totu asemenea se potu aduce si lucrari de arte, cumu de ex.:

Cart'a Romaniei si a tieriloru invecinate; cu aratarea toturorul limiiloru de cali ferate cate se afla functionandu si cate suntu in lucrare 1874. Acésta carta romanésca, colorata frumosu, este proprietatea tipografiloru asociati in Bucuresci, (passagiulu romanu) si costa numai 2 lei noi 50 bani séu 1 fi. 12 cr. v. a.

Planulu topograficu alu capitalei Bucuresci cu tóte partile sale, si cu explicatiuni, publicatu de maiorulu Papasoglu, cunoscutulu amatoru de anticitati, cultivatoru alu istoriei vechi si midiulocie a Romaniei si a romaniloru.

Cu prenumeratiunea la Cuventarile besericesci, tom. I. edit. II. cu 1 fl. si la

Cuventarile funebrale séu la morti, cu 1 fl. 50 cr., prelucrate de dn. Ioane P. Papiu, spiritualu la institutulu correctoriu trans. si assess. consist., benevolesca a se addressá fia-care doritoriu de a le avé, de a dreptulu la dsa in Gherla (Armenopolis). Tiparirea opuriloru merge inainte.

Dein tomulu alu II. alu cuventariloru besericesci inca se mai afla cateva exempl.

A N U N C I U.

Iliada si Odyssea lui Omeru. precum si Bathracco myomachia, traduse de subserisulu in prosa, intr' unu stilu si limba catu se pote mai populara si mai apropiata de textulu originalu gréescu, si insocite cu istori'a poemelor omerici si cu tóte cunoscintiele mythologice, geographice etc. etc., necesarie pentru complet'a loru intielegere, s'a pusu sub presa.

Amatorii de aa vea pe Omern in limb'a romana suntu invitati printre acésta a contribui prin abonarea loru la publicarea acestei capodopere a geniului poeticu alu omenirei. Iliad'a va cuprinde aprópe 35 côle de tipariu in 8-o mare, ér' Odyssea si Bathrachomyomachia aprópe 25 côle. Pretiulu pentru amendoue volumele se fixeaza la 12 franci, dintre cari 9 franci se voru platí la priimirea volumului antaiu, ér' restulu la priimirea volumului alu doilea.

Colectantii de abonamente voru priimfi una beneficiu de 10 la sută.

Jassy, Ianuariu 1875.

I. Caragiani,
professoru de istori'a literaturei elene
la facultatea de litere din Jassy.